

Mám víc holek, než může chlap zvládnout, a to dokonce i chlap s mým apетitem.

Jsem v podstatě moderní Superman, kterej zachraňuje ženy před nima samotnýma, zatímco můj nejlepší kamarád se ujal role mýho parťáka.

A předtím, než se zeptáte... Odpověď je ano. Vážně mě štve, že nemůžu hrát v NFL. Ale když jeden nemůže hrát... tak to ještě neznamená, že nemůže dělat trenéra.

Byl jsem víc než jen fotbalista.

Byl jsem *opravdovej* hráč.

Ve sportu.

I ve vztazích.

Nejlepší, jakýho si dokážete představit.

Takže kdo dovede ženy naučit pravidla randění líp než člověk, který je sám perfektně ovládá?

Přesně tak.

Ne že bych začal žít úplně nověj život. Jen jsem se naučil, jak uplatnit zkušenosti z toho starýho i v tom novým. Že je to geniální? To si pište.

„Sakra.“ Málem jsem narazil do malý corolly před sebou, když se u mě z reproduktorů ozvala Gabina vyzváněcí melodie.

„Ano?“ odpověděl jsem. „Co pro tebe můžu udělat?“

„Nejsem tvoje klientka, Iane,“ okřikla mě Gabi. „Přestaň na mě mluvit jako zatracenej dohazovač. Něco jsi mi slíbil!“

„Já vím.“ Co jsem jí sakra slíbil? Že se podíváme na film? Měl jsem dojem, že jsem něco takovýho říkal. Na semaforu naskočila zelená. Pořád jsem si nedokázal vzpomenout, o čem to mluví. Za mnou se ozvalo zatroubení, tak jsem se radši rozjel.

„Zapomněl jsi na to, že jo?“

„Na naše dnešní rande?“ Zasmál jsem se. „Samozřejmě že ne.“

„Někdy si říkám, proč se s tebou vlastně kamarádím.“

„Protože se na mě ráda díváš, když spím?“

„To jsem udělala jen jednou, Iane!“ Podrážděně zaklela. „Máš štěstí, že jsem tak velkorysá. Chystám uvítací párty pro své dvě nové spolubydlící, a ty jsi slíbil, že přineseš nachos a salsa. A párty začala už před půlhodinou.“

Tak to si to oblečení z čistírny nevyzvednu.

„Měl jsem to zapsaný v kalendáři?“

„Ty a ten tvůj zatracenej kalendář,“ vykřikla. „Vážně mě mrzí, že se nemůžu přihlásit do Gmailu a zapsat se do tvýho kalendáře, aby sis na mě dokázal udělat čas.“

„Ale bylo by to pro oba jednodušší. Lex to tak dělá.“

„Jo, jenže Lex je víc tvůj poskok než kamarád.“

„To je trochu drsný,“ zamumlal jsem. „Radši doufej, že mu to neřeknu.“

Mlčela. Protože tak to dopadlo vždycky, když jsme začali mluvit o Lexovi. Předstírala, že nemá chuť Lexe zabít ve spánku, a já jsem předstíral, že jsem si nikdy nevšiml toho, že se tak často hádají proto, že Gabi chce za každou cenu získat jeho pozornost.

Oba jsme ale dobře věděli, co za tím ve skutečnosti je.

Povzdychl jsem si. „Promiň, Gabi. Budu u tebe za patnáct minut, jo?“

„To bych ti radila,“ zamumlala a zavěsila.

Z reproduktorů znovu začala hrát hudba z mého playlistu, když jsem se snažil zaparkovat u nejbližšího supermarketu. Pak jsem vyběhl jako Usain Bolt, abych nakoupil občerstvení, jak jsem slíbil. Čím víc jsem měl práce, tím víc jsem zapomínal. Proto jsem si